

Nr 63.

Av herrar **Hagård** och **Edström**, med förslag till lag om ändring av femte stycket tilläggsförfattningen till arbetarskyddslagen.

I § 19 arbetarskyddslagen av den 3 januari 1949 har upptagits ett allmänt stadgande om att arbetstagare skall beredas ledighet för nattvila och att i denna ledighet skall ingå tiden mellan kl. 23 och 5. Från denna regel undantages emellertid dels arbete, som med hänsyn till sin natur, allmänhetens behov eller annan särskild omständighet måste fortgå jämväl nattetid, och dels s. k. nödfallsarbete. Härutöver kan arbetarskyddsstyrelsen, när särskilda skäl föreligga, medgiva dispens från förbudet mot nattarbete. Slutligen har i lagens övergångsbestämmelser intagits ett stadgande av innehåll att arbete, som ovan avses, fortfarande må bedrivas å tid mellan klockan 23 och 5, dock högst två år från tiden från lagens ikraftträdande.

Motiven för denna övergångsbestämmelse, vilken således innebär att lagens bestämmelser om förbud för nattarbete icke fullt träder i kraft förrän den 1 juli 1951, utgjorde bl. a. de farhågor, man hyste för att de föreslagna bestämmelsernas genomförande skulle medföra betydande svårigheter ur bl. a. tekniska, ekonomiska och sociala synpunkter.

Ett genomförande av nattarbetsförbudet kommer huvudsakligen att beröra industrier, vilka normalt begagna sig av tre-skiftsarbete, men även företag, vilka under viss del av tiden kl. 23—5 bedriva två-skiftsarbete. Berörda industrigrupper omfatta huvudsakligen gruvarbete, metallindustri, pappers- och grafisk industri samt livsmedelsindustri. Det är uppenbart, att under nattarbetsförbudet sålunda falla industrigrenar av utomordentlig betydelse för vårt ekonomiska liv och i synnerhet för vår exportindustri.

Någon utredning om vilken verkan ett i dagens läge strikt genomförande av nattarbetsförbudet skulle få för de av förbudet berörda företagen har icke företagits. Det är emellertid uppenbart, att ett upphörande av treskiftsarbetet skulle medföra en till ungefär en tredjedel uppgående produktionsminskning. För att motverka en dylik minskning och på två skift kunna fullgöra den produktion, som nu kräver tre skift, bliva företagen tvingade att vidtaga genomgripande tekniska och materiella utbyggnader.

Det måste inge starka betänkligheter att i nuvarande ekonomiska läge, då landet måste öka sin produktion — särskilt för export — och begränsa sina investeringar, genomföra en lagstiftning, vilken tvingar en stor del av

exportindustrien till ökade investeringar utan att motsvarande produktionsökning uppnås.

Det måste i detta sammanhang även beaktas att de industriländer, med vilka våra industriföretag ha att konkurrera såväl på den inhemska marknaden som på exportmarknaden, ännu icke ha några liknande bestämmelser. En minskning av vissa industrigrenars konkurrenskraft gentemot utlandet måste för närvarande inverka mycket ogynnsamt på landets ekonomiska läge. Enligt vår uppfattning bör därför ikraftträdandet av bestämmelserna om nattarbetsförbud ytterligare uppskjutas åtminstone två år.

Under återopande av vad här anförts anhålla vi,
att riksdagen för sin del ville antaga följande

Förslag

till

lag om ändring av femte stycket tilläggsförfattningen till arbetarskyddslagen den 3 januari 1949.

Härigenom förordnas, att femte stycket tilläggsförfattningen till arbetarskyddslagen den 3 januari 1949 skall erhålla följande ändrade lydelse.

Bedrives vid tiden för denna lags ikraftträdande visst arbete å tid mellan klockan 23 och klockan 5, må detsamma utan hinder av vad i 19 § är stadgat fortfarande bedrivas mellan dessa klockslag intill den 30 juni 1953.

Stockholm den 20 januari 1951.

Alarik Hagård.

Walter Edström.